

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 20 listopada 2015 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. na rzecz powoda R. S. kwotę 13 458 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 25 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 3 389,44 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, oddalił powództwo w pozostałym zakresie, nakazał wypłacić ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi na rzecz powoda R. S. kwotę 107,56 zł tytułem zwrotu niewykorzystanej części zaliczki oraz nakazał wypłacić ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) kwotę 53,78 zł tytułem zwrotu niewykorzystanej części zaliczki.

Apelację od powyższego wyroku w zakresie zasądzonej od pozwanego na rzecz powoda kwoty przenoszącej 11.463,00 złotych, tj. co do kwoty 1.995,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty, oraz rozstrzygnięcie o kosztach procesu wywiódł pozwany.

Skarżący podniósł następujące zarzuty:

- naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie przez Sąd I instancji granic swobodnej oceny dowodów i nieuwzględnienie materiału dowodowego zebranego w sprawie, zgodnie z którym powód R. S. wymagał opieki osób trzecich łącznie przez 154 godziny (co daje odpowiednio kwotę 1.463,00 zł tytułem odszkodowania), nie zaś 364 godziny (co daje kwotę 3.458,00 zł), co wyjaśnia również sam Sąd I instancji na str. 9 i str. 10 uzasadnienia wyroku;
- naruszenia art. 100 k.p.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie, a w konsekwencji obciążenie pozwanego kosztami postępowania w całości, podczas gdy w niniejszej sprawie, przy uwzględnieniu wniosków niniejszej apelacji, Sąd winien zastosować zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu;
- naruszenia art. 444 § 1 k.c. w poprzez jego błędne zastosowanie przez Sąd I instancji i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda R. S. kwoty przenoszącej koszty z tytułu zwiększonych potrzeb, wynikłe w związku z uszkodzeniem ciała na skutek wypadku z dnia 27 marca 2013 roku.

W konkluzji pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie pkt 1 - przez zasądzenie na rzecz powoda R. S. kwoty 11.463,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 25 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty oraz zmianę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zawartego w pkt 1 sentencji wyroku stosownie do rozstrzygnięcia w zakresie należności głównej; a także zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania przed Sądem II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według dwukrotności stawki określonej w normach przepisanych, powiększonych o należny podatek VAT.

Podczas rozprawy apelacyjnej w dniu 19 kwietnia 2016 roku powód uznał żądanie apelacji i wniósł o oddalenie wniosku o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest częściowo zasadna.

Na wstępie rozważań należy wskazać, że Sąd II instancji rozpoznając apelację, ocenił stan faktyczny ustalony przez Sąd I instancji jako prawidłowy i zgodny z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym, a w konsekwencji na podstawie art. 382 k.p.c. przyjął jego ustalenia za własne. Sąd Rejonowy zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania cywilnego przeprowadził postępowanie dowodowe, ustalając stan faktyczny w sposób szczegółowy.

Rację ma skarżący, że Sąd Rejonowy błędnie, ustalił wysokość należnego powódce odszkodowania przysługującego z tytułu opieki sprawowanej przez osoby trzecie. Wprawdzie podzielić należy stanowisko Sądu I instancji, że wysokość należnego powódce odszkodowania stanowić będzie wynik pomnożenia liczby godzin, przez które powód wymagał

opieki (3 tyg. x 3 h/dziennie + 3 m-ce x 1 h/dziennie) i stawki za godzinę sprawowania opieki przez (...) Komitet Pomocy (...) wynoszącej 9,50 złotych, jednakże Sąd Rejonowy wadliwie przyjął, iż stanowi ono kwotę 3458 złotych.

Analiza uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia odzwierciedlająca pełen tok wyrokowania Sądu I instancji, pozwala stwierdzić, że wadliwość stanowiska Sądu Rejonowego wynika z dokonania błędnego matematycznego wyliczenia zasądzonej na rzecz powódki kwoty, na skutek zawyżenia łącznej liczby godzin przez które powód wymagał opieki, tj. 364 godziny, w sytuacji gdy prawidłowe wyliczenie daje wynik 154 godziny. Tym samym Sąd Rejonowy winien zasądzić na rzecz powoda tytułu opieki sprawowanej przez osoby trzecie kwotę 1463 złote, a nie jak to uczynił kwotę 3458 złotych.

W konsekwencji korekty wymagało także rozstrzygnięcie o kosztach procesu i zastosowanie zasady stosunkowego ich rozdzielenia. Łączne koszty procesu poniesione przez obie strony stanowiły kwotę (...),66 ((...),44 + (...),22) złotych, a powód wygrał sprawę w przybliżeniu w 84 %, co w rezultacie dają kwotę 2460,41 złotych, którą pozwany jako przegrywający powinien zwrócić powodowi.

Apelacja w części w jakiej skarżący domagał się przyznania kosztów zastępstwa procesowego powiększonych o należny podatek VAT podlega oddaleniu jako niezasadna. Wysokość wynagrodzenia radcowskiego została wiążąco określona w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U.2013.490 j.t. ze zm.). Unormowanie to jest wyłączne i wyczerpujące także w odniesieniu do opodatkowania usług adwokackich podatkiem od towarów i usług. Ustawodawca zdecydował, że wpływ tego opodatkowania dotyczy tylko pomocy prawnej ustanowionej z urzędu. W konsekwencji opłata zasądzana na rzecz strony reprezentowanej przez radcę prawnego z wyboru, ustalana według wskazań zamieszczonych w § 2 ust. 1 i 2 cyt. rozporządzenia nie zostaje podwyższona o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w ustawie o podatku od towarów i usług.

Nie podejmując się w tym miejscu oceny obowiązującej regulacji prawnej, uznać należy jedynie, iż do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego nie można zaliczyć podatku od towarów i usług, gdyż jest on świadczeniem publicznoprawnym. Podobny pogląd w odniesieniu do kwestii wynagrodzenia adwokackiego wyraził również Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 25 stycznia 2007 roku w sprawie III CZP 95/06 (publ. OSNC 2007/12/179).

Z przedstawionych powodów zaskarżony wyrok na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. podlegał zmianie w części poprzez obniżenie kwoty zasądzonej na rzecz powoda do wysokości 11463 złote oraz obniżenie kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu do wysokości 2460,41 złotych, o czym orzeczono jak w punkcie 1 sentencji.

Apelacja w pozostałej części jako niezasadna podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w związku z § 6 pkt 3 i § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002 roku. Na koszty postępowania apelacyjnego złożyła się kwota 300 złotych kosztów zastępstwa procesowego i kwota 100 złotych opłaty od apelacji.